

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Małgorzata Posłuszna

w obecności Prokuratora Arkadiusza Dudy

po rozpoznaniu dnia 26 lipca 2016 roku, 20 września 2016 roku, 22 listopada 2016 roku sprawy karnej

T. K.

urodzonego (...) w N.

syna J. i Z. z domu Z.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od lutego 2011 roku do sierpnia 2011 roku w K., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej użył jako autentycznych uprzednio podrobionych dokumentów w postaci faktur VAT, w ten sposób, że dla celów rozliczenia podatkowego w urzędzie Skarbowym w N. i związanego z tym odliczenia kwoty podatku VAT, w Biurze (...) zs przy ul. (...) w prowadzonym przez J. B. przedłożył 15 podrobionych faktur dotyczących sprzedaży oleju napędowego na Stacji Paliw (...) B. dla Firmy Handlowo Usługowej (...) zs w R., tj:

- (...) S.A. Stacja Paliw(...) B., nr (...) z dnia 02.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 623,70 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 08.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 620,16 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 15.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 617,45 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 23.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 609,07 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 04.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1126,19 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 10.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 997,25 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 16.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 993,70 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 22.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1035,45 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 28.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 998,18 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 12.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 831,94 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 07.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 505,13 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 19.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1623,88 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 22.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 494,85 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 26.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 544,19 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 04.08.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1647,21 zł dla P.H.U. (...),-

to jest o czyn z art. 270§1 kk w zw. z art. 12 kk

II. w kwietniu 2012 roku w R., woj. (...), w celu użycia za autentyczne, dla celów kontroli podatkowej, przedłożył funkcjonariuszom Urzędu celnego w (...) sztuk uprzednio podrobionych faktur VAT dotyczących sprzedaży oleju napędowego przez Stację Paliw (...) B. dla (...) zs w R., tj:

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 02.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 623,70 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 08.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 620,16 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 15.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 617,45 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 23.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 609,07 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 04.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1126,19 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 10.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 997,25 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 16.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 993,70 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 22.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1035,45 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 28.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 998,18 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 12.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 831,94 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 07.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 505,13 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 19.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1623,88 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 22.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 494,85 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 26.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 544,19 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 04.08.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1647,21 zł dla P.H.U. (...),-

to jest o czyn z art. 270§1 kk

oskarżonego T. K. uniewinnia od popełnienia obu zarzucanych mu czynów a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. K. od czerwca 2000 roku do jesieni 2009 roku prowadził (...) w R., po czym do jesieni 2011 roku prowadził jeszcze stację (...). W 2011 roku oskarżony wykonywał usługi transportowe dla (...) sp. z o.o. samochodem terenowym marki M. o numerze rejestracyjnym (...), pokonując miesięcznie około 2.000 – 2.500 km. Wykonując usługi transportowe oskarżony w okresie od lutego 2011 roku do sierpnia 2011 roku tankował na stacjach paliw (...) w B., N., S. D., W. i K. Z. pobierając po każdym tankowaniu faktury VAT. W okresie od lutego 2011 roku do sierpnia 2011 roku na stacji paliw (...) SA Stacja Paliw (...) B. T. K. otrzymał 15 faktur VAT

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 02.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 623,70 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 08.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 620,16 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 15.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 617,45 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 23.02.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 609,07 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 04.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1126,19 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 10.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 997,25 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 16.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 993,70 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 22.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1035,45 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 28.06.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 998,18 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 12.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 831,94 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 07.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 505,13 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 19.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1623,88 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 22.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 494,85 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 26.07.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 544,19 zł dla P.H.U. (...),-

- (...) S.A. Stacja Paliw (...) B., nr (...) z dnia 04.08.2011 roku, dotyczącą sprzedaży oleju napędowego na kwotę 1647,21 zł dla P.H.U. (...),-

dowód: wyjaśnienia oskarżonego

T. K., k. 341 – 342;480

zeznania świadków

J. L., k.359 – 360, 129 – 131,507-508

P. P. k. 360 , 127 – 128,488

A. Ł. k. 360 - 361, 132 – 133,508

M. S. k. 361, 135 – 136,488

K. K. k. 373, 178 – 179;

D. B. k. 389, 236 – 237,507

A. G. k. 389 – 390, 224 – 225;

M. J. k. 390, 228 – 229;

R. D. k. 390;

R. W. k. 390;

A. D. k. 398, 125 – 126;

Częściowo zeznania świadków

W. B. k. 361 – 362, 137 – 139, 487

P. B. k. 398 – 399, 172 – 173, 488

kopia dowodu rejestracyjnego k. 110;

pismo (...) sp. z o.o. wraz z fakturami VAT za transport wody, k. 180 – 199;

pismo (...) SA k. 222

protokół kontroli, k. 51-63

wypis z (...), k. 65

Faktury VAT, które otrzymał oskarżony na stacji (...) S.A. B. były podrobione. W rzeczywistości nadane im numery dotyczyły transakcji odnoszących się do innych kontrahentów niż T. K., innej objętości paliwa, a w niektórych przypadkach także innego asortymentu niż paliwo. Od oryginalnych faktur VAT z tamtego okresu różniły się również szatą graficzną, wzorem pieczęci wskazywały nieaktualne dane odnośnie regionu sprzedaży (...) (...).

Dowód: zawiadomienie o przestępstwie k. 1;

kopia protokołu kontroli k. 51 – 63;

kopie faktur VAT k. 2 – 15, 32 – 48;

pismo (...) SA i kopie faktur VAT k. 78 – 81, 200;

zeznania świadków

E. J., k. 28 – 29;

L. D. k. 73 – 74;

J. L., k. 359 – 360, 129 – 131, 507-508

P. P. k. 360 , 127 – 128, 488

A. Ł. k. 360 - 361, 132 – 133, 508

M. S. k. 361, 135 – 136, 488

K. K. k. 373, 178 – 179;

D. B. k. 389, 236 – 237, 507

A. G. k. 389 – 390, 224 – 225;

M. J. k. 390, 228 – 229;

R. D. k. 390;

R. W. k. 390;

A. D. k. 398, 125 – 126;

Częściowo zeznania świadków

W. B. k. 361 – 362, 137 – 139, 487

P. B. k. 398 – 399, 172 – 173, 488

Otrzymane faktury VAT T. K. przekazywał prowadzącej biuro (...), która w jego imieniu, na ich podstawie sporządzała wnioski do Urzędu Skarbowego w N. o zwrot podatku VAT.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego

T. K., k. 341 – 342;;

zeznania świadka

J. B.. k. 372 – 373, 175 – 177

W okresie od 24 kwietnia 2012 roku do 11 maja 2012 roku w funkcjonariusze Urzędu Celnego w W. prowadzili kontrolę podatkową działalności gospodarczej oskarżonego prowadzonej w R.. Podczas kontroli funkcjonariusze wezwali oskarżonego do przedłożenia dokumentów księgowych i oskarżony w dniu 25 kwietnia 2012 roku przedłożył funkcjonariuszom 15 sztuk uprzednio podrobionych, wyżej wskazanych faktur VAT, dotyczących sprzedaży oleju napędowego przez Stację Paliw (...) (...) (...) B. dla (...) zs w R.,

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego

T. K., k. 341 – 342;

zawiadomienie o przestępstwie k. 1;

kopie faktur VAT k. 2 – 15, 32 – 48;

zeznania świadków

E. J., k. 28 – 29;

L. D. k. 73 – 74;

protokół kontroli, k. 51-63

T. K. nie był karany sądowo.

Dowód: dane o karalności k. 496

Oskarżony T. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i składając wyjaśnienia przed Sądem wskazał, iż w okresie opisanym w zarzutach wielokrotnie tankował na stacji paliw (...) w B., znał większość pracowników tejże stacji, po zakupie paliwa otrzymywał faktury, których autentyczność nie wzbudzała jego podejrzeń i dopiero kontrole Urzędu Celnego wykazały, iż otrzymywane przez niego faktury zostały fałszowane.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż oskarżonemu T. K. nie można przypisać winy w zakresie obu zarzucanych mu czynów, brak bowiem dowodów pozwalających na uznanie, iż oskarżony wiedział lub mógł przypuszczać, iż otrzymane przez niego faktury są dokumentami sfalszowanymi, co jest niezbędne dla uznania,

iz dopuścił się on czynów z art. 270§1 kk polegających na świadomym i celowym posłużeniu się sfalszowanymi dokumentami, jak dokumentami autentycznymi.

Ustalając stan faktyczny przedmiotowej sprawy Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego oraz częściowo na zeznaniach świadków - pracowników stacji paliw (...) w B., osób dokonujących kontroli działalności gospodarczej oskarżonego, księgowej - dokonującej rozliczeń podatkowych oskarżonego, jak również na dokumentach w postaci faktur – i tych podrobionych i tych autentycznych posiadających te same numery ewidencyjne, którymi posłużyła się osoba sporządzająca sfalszowane faktury. Dowodami pozwalającymi ustalić stan faktyczny sprawy były również dokumenty zawierające informacje udzielane przez (...) (...) odnośnie sfalszowanych faktur, czy też oprogramowania, którym posługiwali się między innymi pracownicy stacji paliw (...) w B.. Sąd dysponował również dokumentami dotyczącymi działalności gospodarczej prowadzonej przez oskarżonego i te dokumenty pozwoliły Sądowi na dokonanie ustaleń w zakresie przedmiotu oraz okresu prowadzonej przez oskarżonego działalności.

Oceniając wskazane wyżej dowody wskazać należy, iż żadnych zastrzeżeń Sądu co do wiarygodności dowodów nie budziły zebrane w sprawie dokumenty i Sąd nie znalazł żadnych powodów aby kwestionować ich wiarygodność. Okolicznością bezsporną w przedmiotowej sprawie i nie wymagającą w ocenie Sądu pogłębionych rozważań jest fakt, iż faktury opisane w obu zarzutach stawianych oskarżonemu zostały podrobione. O braku autentyczności tych dokumentów świadczy chociażby fakt, iż podmiot wskazany jako wystawca faktur, wykazał, iż pod numerami ewidencyjnymi sfalszowanych faktur, istnieją zupełnie inne – autentyczne – dokumenty, które opiewają na inne kwoty, innych odbiorców, a także inny przedmiot zakupu. Przesłuchani w sprawie świadkowie, wskazani w sfalszowanych dokumentach jako osoby wystawiające faktury, stanowczo i jednoznacznie zaprzeczyli, aby to oni mieli wystawić te dokumenty, wskazując na rozbieżności w podpisach, szacie graficznej faktury, czy też nieaktualnym wzorze graficznym, nieaktualnej pieczęci i nieaktualnych danych wystawcy dokumentu.

Fakt dokonania podrobienia wskazanych w akcie oskarżenia dokumentów jest zatem dla Sądu oczywisty i nie budzi wątpliwości. Wskazać jednak należy, iż dla przypisania oskarżonemu winy w zakresie czynów z art. 270 § 1 kk konieczne byłoby ustalenie, iż T. K. miał świadomość, iż dokumenty te nie są autentyczne i mimo tejże wiedzy przekazał je księgowej prowadzącej biuro rachunkowe oraz kontrolującym go funkcjonariuszom Urzędu Celnego. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak dowodów jednoznacznie potwierdzających, aby oskarżony świadomie posłużył się sfalszowanymi fakturami. Oceniając materiał dowodowy, Sąd poza jednoznacznymi ustaleniami w sprawie fałszerstwa dokumentów, powziął szereg wątpliwości co do okoliczności fałszowania faktur – które w istocie nie zostały ustalone, a także sposobu w jaki wszedł w ich posiadanie oskarżony. Okoliczności te budzą poważne wątpliwości, a te zgodnie z art.5§1 kpk Sąd zobowiązany jest rozstrzygać na korzyść oskarżonego, przyjmując za prawdziwą przyjętą przez oskarżonego linię obrony.

Odnosząc się do okoliczności w jakich oskarżony wszedł w posiadanie sfalszowanych faktur wskazać należy, iż oskarżyciel nie przedstawił sądowi żadnych dowodów, które wskazywałyby na to, od kogo i w jakich okolicznościach oskarżony otrzymał dokumenty, a tym samym pozwalałyby na ustalenie ponad racjonalną wątpliwość, że oskarżony w związku z takim ustaleniem niewątpliwie wiedział o podrobieniu dokumentów. Swoje oskarżenie prokurator oparł na twierdzeniach pracowników stacji paliw, którzy zeznawali że nigdy nie przekazywali żadnych dokumentów oskarżonemu, a tym samym w ocenie oskarżyciela T. K. musiał wejść w posiadanie dokumentów w świadomości ich nieautentyczności.

Przesłuchani w sprawie świadkowie – pracownicy (...) (...) w B., którzy tak kategorycznie zaprzeczali, aby przekazywali jakiegokolwiek dokumenty oskarżonemu, jednoznacznie wskazywali na częstą obecność oskarżonego na stacji paliw, a nadto obrona przedstawiła zeznania świadków, którzy wskazali, że oskarżony zaopatrywał się na stacji paliw (...) w olej napędowy. Te okoliczności nakazują powzięcie istotnej ostrożności przy ocenie zeznań pracowników stacji paliw (...) z uwagi na ich sprzeczność z innymi dowodami w kwestii związanej z zaopatrywaniem się przez oskarżonego w paliwo na stacji w B.. Pomijając fakt, iż świadkowie podczas przesłuchań przed Sądem w większości zasłaniali się niepamięcią, nie byli w stanie stwierdzić, czy oskarżony na ich stacji tankował, czy też nie. Uznając za prawdziwe twierdzenia świadków, iż nie przekazywali oskarżonemu żadnych faktur i nie byli nawet w stanie stwierdzić, czy w ogóle korzystał

on z usług tejże stacji, nie sposób wytłumaczyć w jaki sposób, oskarżony wszedł w posiadanie podrobionych faktur, których numery ewidencyjne, były zgodne z numerami autentycznych faktur VAT wystawianych przez (...) (...) na stacji w B. a także datami dziennymi wystawianych dokumentów. Dla podrobienia faktur konieczna była również – chociażby - znajomość imion i nazwisk kasjerów, których poza niezatrudnionym nigdy na stacji Ł. B. – wykazywano jako wystawców faktur. Dla Sądu oczywistym jest, iż

takie dane posiadać mogła wyłącznie osoba zatrudniona na stacji (...) w B. mająca dostęp do takich danych lub osoba mająca dostęp do systemu informatycznego tejże stacji. Mimo częstych wizyt towarzyskich oskarżonego na stacji (...) w B. nie sposób przyjąć, iż przez okres kilku miesięcy T. K. podczas wizyt uzyskiwał tak szczegółowe dane jak numer faktury i dzień jej wydania, co umożliwiałoby mu ewentualnie dokonania podrobienia takiego dokumentu.

Nie przesądzając jednak który z pracowników brał udział w procederze fałszowania dokumentów, oczywistym jest dla Sądu, iż dane zmieszczone na podrobionych dokumentach musiała przekazywać sprawcy osoba zatrudniona na stacji (...) w B. lub osoba ta fałszowała dokumenty, które następnie były przekazywane oskarżonemu. Wskazać w tym miejscu należy na zeznania świadka P. B. – syna właściciela stacji - który zeznając przed Sądem kategorycznie zaprzeczył, aby T. K. mógł otrzymać sfałszowane faktury na stacji (...) w B.. Świadek wskazał wprost „Jedno czego jestem pewien to na pewno to, że nie zostały wystawione na stacji paliw” (k.399). Jednocześnie jednak świadek w żaden sposób nie tłumaczy, w jaki sposób T. K. mógł wejść w posiadanie takich informacji jak numery faktur wydanych w konkretnych dniach, przy czym podkreślić należy, iż autentyczne faktury o tych samych numerach, wystawiane były każdorazowo dla innej osoby i wykluczyć należy jednoznacznie, aby oskarżony mógł wejść w porozumienie z konkretnym nabywcą towaru na stacji paliw i uzyskiwać od niego numery dokumentów księgowych w celu podrobienia dokumentów.

Mając powyższe na względzie uznać należy, iż co najmniej jeden z pracowników stacji (...) w B. przyczynił się do powstania sfałszowanych dokumentów, a zatem nie można wykluczyć, iż pracownik ten przekazywał oskarżonemu faktury w podanych przez niego okolicznościach. Jasna jest przy tym motywacja działania pracowników stacji paliw (...), sfałszowane dokumenty pozwalały bowiem na sprzedaż oleju napędowego poza systemem właściciela stacji (...) (...) i uzyskiwać korzyść majątkową ze sprzedaży ewentualnych nadwyżek paliwa. Chociaż opisane wyżej założenia Sądu są tylko przypuszczeniami, są na tyle logicznie uzasadnione, aby dać podstawę do poważnych wątpliwości co do wiarygodności zeznań pracowników stacji paliw w B., a co za tym idzie, nakazuje Sądowi akceptować linię obrony oskarżonego.

O nieprawidłowościach na stacji (...) w B. przekonuje również fakt, iż w Sądzie Rejonowym w Kłodzku toczy się obecnie postępowanie przeciwko innemu oskarżonemu – J. D., który stoi pod zarzutem posłużenia się w okresie od lutego 2010 roku do lutego 2011 roku sfałszowanymi fakturami VAT potwierdzającymi zakup oleju napędowego na stacji (...) w B.. Tożsamość zarzutu stawianego innej osobie, utwierdza Sąd w przekonaniu, iż sprawca fałszerstwa dokumentów przekazywanych T. K., działał w sposób zaplanowany, przemyślany, działając według określonej procedury, która przez znaczny okres czasu nie została ujawniona ani przez organy kontrolujące, ani przez właściciela stacji paliw (...) SA. Skoro proceder ten istniał wcześniej, nie sposób zarzucić oskarżonemu, iż to on świadomie zauczestniczył w tym procesie i czerpał z niego – jako jedyny - korzyści majątkowe. Oczywistym jest dla Sądu, iż w proceder fałszowania faktur była zaangażowana osoba lub osoby ze stacji (...) i w tej sytuacji zupełnie realna staje się linia obrony oskarżonego, w której wskazywał iż sfałszowane faktury otrzymywał na stacji (...), a do ich treści nie przywiązywał wagi, uznając, iż są to dokumenty autentyczne.

Dostrzec również należy, iż linię obrony oskarżonego potwierdza wygląd podrobionych dokumentów, z którego w żadnym razie nie wynika ich fałszywość, a wręcz przeciwnie. Sposób dokonania fałszerstwa, zawarcie w podrobionych dokumentach wszystkich formalnych cech ich poprawności, a mianowicie numeru porządkowego, daty, wprowadzenie stosownej szaty graficznej, opatrzenie faktury pieczęcią firmową i podpisem nie daje jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, aby oskarżony mógł choćby przypuszczać, że wszedł w posiadanie podrobionych dokumentów. Potwierdzeniem powyższego wniosku jest i to, że osoby, której oskarżony przekazał dokumenty a więc – prowadząca biuro (...), jak również kontrolujący oskarżonego funkcjonariusze celnicy również nie nabrali jakichkolwiek wątpliwości co do ich autentyczności z powodu ich wyglądu. Wzór faktur, którym posłużyła się osoba fałszująca,

choć nieobowiązujący w roku 2011 – obowiązywał w okresie w którym oskarżony sam prowadził stację paliw. Można oczywiście zarzucać T. K., iż nie analizował w sposób dostateczny i wnikliwy przekazywanych mu faktur. Doświadczenie życiowe przekonuje jednak, iż dokonanie tankowania na stacji paliw – w szczególności przy pokonywaniu 2.500 km miesięcznie – jest czynnością na tyle rutynową, iż należy w pełni wierzyć oskarżonemu, iż otrzymywane faktury po prostu wkładał do kieszeni, a następnie przekazywał do biura rachunkowego nie poświęcając im żadnej uwagi.

Do przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego, a tym samym jego wiedzy o fałszywości dokumentów nie jest wystarczające oparcie się na zeznaniach pracowników stacji paliw (...) w B. w zakresie w jakim zaprzeczyli oni, aby od nich oskarżony otrzymał te dokumenty. Wobec braku jednoznacznych ustaleń co do sposobu fałszowania faktur, przy jednoczesnym uznaniu, iż współudział w ich fałszowaniu musiała mieć osoba dysponująca informacjami dostępnymi wyłącznie dla pracownika stacji paliw, nie sposób przyznać, aby zeznania przesłuchanych w sprawie pracowników były w pełni wiarygodne. Dostrzec należy, iż zeznania świadków są bardzo obszerne i wręcz identyczne w swej treści. Świadkowie szczegółowo opisują obieg dokumentów fiskalnych, sposób sporządzania i wydawania faktur, a także dalszego postępowania z wydanymi dokumentami, zeznania te jednak w żaden sposób nie wyjaśniają, jak mogło dojść do sporządzenia faktur o wzorze graficznym obowiązującym wcześniej w (...) (...), wskazującym prawidłowo (poza jednym) imiona i nazwiska sprzedawców, a także autentycznych numerów ewidencyjnych faktur podwiązanych z konkretnymi datami ich wydania.

Nie są również w pełni wiarygodne zeznania pracowników stacji, w których zaprzeczali aby T. K. kiedykolwiek tankował na ich stacji. Jak wynika z zestawienia faktur (k.54-56), a także rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej przez oskarżonego, tankował on swój pojazd ciężarowy na różnych stacjach benzynowych i robił to co 2-3 dni, a w pewnych okresach nawet codziennie. Analizując ten proces w aspekcie zwykłego doświadczenia życiowego, nie jest możliwe, aby oskarżony będąc na stacji w B. w związku z zebraniem, czy też odwiedzinami u właścicieli, nigdy nie zatankował swojego pojazdu. Tymczasem żaden ze świadków zatrudnionych na tejże stacji nie potwierdził, aby sprzedawał paliwo oskarżonemu lub zasłaniał się w tej kwestii niepamięcią. Abstrahując od takiego wniosku wskazać należy na zeznania świadków R. D. i R. W., którzy wprost wskazali, że byli bezpośrednimi świadkami tankowania przez oskarżonego jego pojazdu na stacji paliw w B..

Nie jest również jasna dla Sądu, postawa świadków P. B. i W. B., zeznających na okoliczność przyczyn rozwiązania umowy agencyjnej przez (...) (...) z W. B. oraz wypowiedzenia umowy o pracę wszystkim pracownikom stacji, za wyjątkiem peronowych i sprzątaczek. W swych zeznaniach W. B. wskazał jedynie, iż domyśla się że przyczyną rozwiązania umowy był jego wiek, podczas gdy P. B. wskazywał już na duże braki „na sklepie”. Sprzeczne relacje obu świadków są w ocenie Sądu niewiarygodne i ukrywają prawdziwy powód tak ostatecznego zakończenia współpracy nie tylko z agentem ale i wszystkimi pracownikami mającymi dostęp do systemu kasowego. Skoro zatem świadkowie Ci nie są wobec sądu szczerzy, co do prawdziwych powodów rozwiązania umowy agencyjnej, w ocenie Sądu mogą ukrywać też inne istotne dla Sądu informacje, w tym dotyczące procedury fałszowania faktur.

Mając powyższe na względzie sąd uznał, że brak jest wystarczających podstaw, aby przyjąć odpowiedzialność oskarżonego, a to z tej przyczyny, że zebrane w sprawie dowody nie wykazały w sposób nie budzący wątpliwości że oskarżony wiedział o podrobieniu dokumentów, którymi się posłużył.

Sąd zatem uniewinnił T. K. od popełnienia zarzucanych mu czynów, a uniewinniając oskarżonego, wydatkami związanymi z postępowaniem zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. Sąd obciążył Skarb Państwa.